

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] possint corrumpi? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

459 *Utrum species sacramentales possint corrumpi?*
Inf. ar. 5. AD quartum sic proceditur. Videtur, quod spe-
6. & 4 d. **A**cies sacramentales corrumpi non possint. Cor-
1. q. 1. ar. ruptio enim accidit per separationem formæ à mate-
2. q. 2. & ria. Sed materia panis non remanet in hoc sacra-
4. con. c. mento, sicut ex supra dictis patet †. Ergo huiusmodi spe-
66. cies non possunt corrumpi.

9. 75. ar. ¶ 2 Præterea, Nulla forma corrumpitur nisi per
2. & 6. accidens corrupto subiecto: unde formæ per se
 subsistentes, incorruptibiles sunt, sicut patet in
 substantijs spiritualibus. Sed species sacramenta-
 les sunt formæ sine subiecto. Ergo corrumpi non
 possunt.

¶ 3 Præterea, Si corrumpuntur, aut hoc erit
 naturaliter, aut miraculosè. Sed non naturaliter:
 quia non est ibi assignare aliquod corruptionis sub-
 iectum, quod maneat corruptione terminata. Simi-
 liter etiam nec miraculosè: quia miracula quæ sunt
 in hoc sacramento, fiunt virtute consecrationis,
 per quam species sacramentales conseruantur. Non
 est autem idem causa conseruationis & corruptio-
 nis. Ergo nullo modo species sacramentales cor-
 rumpi possunt.

SE D contra est, quod sensu deprehenditur, ho-
 stias consecratas putrefieri & corrumpi.

art. p. 26. RESPONDEO dicendum, quod corruptio
 est motus ex esse in non esse. Dicitur est autem su-
 pra *, quod species sacramentales retinent idem ef-
 fe quod prius habebant, substantia panis & vini exi-
 stente. Et ideo sicut esse horum accidentium poterat
 corrumpi, substantia panis & vini existente: ita
 etiam potest corrumpi, illa substantia abeunte. Pote-
 rant autem huiusmodi accidentia primo corrumpi
 dupliciter. Vno modo per se, alio modo per ac-
 cidens. Per se quidem, sicut per alterationem quali-
 tatis, & augmentum vel diminutionem quanti-
 tatis. Non quidem per modum augmenti vel di-

minutionis, qui inuenitur in solis corporibus animatis; (qualia non sunt substantia panis & vini) sed per additionem vel diuisionem. Nam sicut dicitur 3. Metaph. per diuisionem vna dimensio corrumpitur, & fiunt duæ; per additionem autem è conuerso, ex duabus fit vna. Et per hunc modum manifestè possunt corrumpi huiusmodi accidentia post consecrationem: quia & ipsa quantitas dimensiuæ remanens, potest diuisionem & additionem suscipere. Et cum sit subiectum qualitatium sensibilibum (sicut dictum est*) potest etiam esse subiectum alterationis earum: puta, si alteretur color aut sapor panis aut vini. Alio modo poterant corrumpi per accidens, per corruptionem subiecti. Et hoc modo possunt corrumpi etiam post consecrationem. Quamuis enim subiectum non remaneat, remanet tamen esse quod habebant huiusmodi accidentia in subiecto: quod quidem est proprium & conforme subiecto. Et ideo huiusmodi esse potest corrumpi à contrario agente, sicut corrumpebatur substantia panis vel vini, quæ etiam non corrumpebatur nisi præcedente alteratione circa accidentia.

Ar. 2. hinc
ius q.

Distinguendum tamen est inter vtrumque modum harum prædictarum corruptionum: quia cum corpus Christi, & sanguis succedant in hoc sacramento substantiæ panis & vini, si fiat talis immutatio ex parte accidentium, quæ non suffecisset ad corruptionem panis & vini: propter talem immutationem non desinit corpus & sanguis Christi esse sub hoc sacramento; siue fiat immutatio ex parte qualitatis (puta, cum modicum immutatur color, aut sapor panis vel vini); siue ex parte quantitatis, sicut cum diuiditur panis, aut vinum in tales partes, quod adhuc in eis possit saluari natura panis aut vini.

Si verò fiat tanta immutatio, quod fuisset corrupta substantia panis & vini, non remanent corpus & sanguis

guis Christi sub hoc sacramento. Et hoc siue ex parte qualitarum, sicut cum ira immutatur color & sapor, & aliarum qualitates panis & vini, quod nullo modo possent compati naturam panis aut vini: siue etiam ex parte quantitatis, puta, si puluerizetur panis, vel vinum in tam minutas partes diuidatur, ut iam non remaneat species panis vel vini.

Ad primum ergo dicendum, quod ad corruptionem per se pertinet, quod auferat esse rei; unde in quantum esse alicuius formæ est in materia, consequens est quod per corruptionem separatur forma à materia. Si verò huiusmodi esse non esset in materia, simile tamen ei quod est in materia, posset per corruptionem auferri etiam materia non existente: sicut accidit in hoc sacramento, ut ex dictis patet.

*In corp.
art.*

Ad secundum dicendum, quod species sacramentales, licet sint formæ non in materia: habent tamen esse quod prius in materia habebant.

Ad tertium dicendum, quod corruptio illarum specierum non est miraculosa, sed naturalis. Præsupponit tamen miraculum quod est factum in consecratione, scilicet quod illæ species sacramentales retineant esse sine subiecto, quod prius habebant in subiecto: sicut & cæcus miraculosè illuminatus, naturaliter videt.

ARTIC. V.

Vtrum ex speciebus sacramentalibus aliquid possit generari?

460
*Inf. a. 8.
ad 2. Et
4. d. 12. q.
1. a 2. q.
4. et 4. cõ.
c. 66. Et
quod 9. a.
5. ad 2. et
1. or. 11.
le. 4. fin.*

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod ex speciebus sacramentalibus nihil possit generari. Quod enim generatur, ex aliqua materia generatur: ex nihilo enim nihil generatur, quamuis ex nihilo fiat aliquid per creationem. Sed speciebus sacramentalibus non subest aliqua materia nisi corporis Christi, quod est incorruptibile. Ergo videtur quod ex speciebus sacramentalibus nihil possit generari.

¶ 2. Præterea, Ea quæ non sunt vnus generis, non